

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet (Danske Klassikere)

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 327. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708761539840/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

er – kører i Skoven, spiser med hende .... og iaften, ved Hjemkomsten .... iræ amantium amoris integratio.

Aa, fy fy! Henrik Gerhard! Anden Gang udleverer man sig ikke til sin værste Fjende – sin sanselige Nydelsestrang!

Og han greb Overtøj og Haandkoffert, aabnede Døren raskt .... betragtede paa Trappegangen Malerens Studie – syntes at der laa Ulykke over dette Hus – rystede sin lille Bagage, hvori han vidste, at der laa *den* Ting, som til syvende og sidst kunde sætte Stopper for enhver Fristelse.

Saa traadte han med en ligegyldig Mine ud i Køkkenet, forklarede kort, at han tog bort paa nogen Tid, og gav Pigerne Besked med Hensyn til Koffert og Kasserne ovenpaa; de skulde staa indtil hans videre Ordre.

Endnu en Tøven udenfor Døren til Dagligstuen. Intet rørte sig derinde. Fruen var gaaet ud! forklarede Pigen.

Saa gaar ogsaa jeg! mumlede Husets Herre. Og ud gik han.

I Drosche til Prokuratoren. Det Hele var snart ordnet. Gerhard saa konfidentiel, som Juristen antageligt behøvede det. De skrev i Forening et Telegram til Kusunens Adresse i den lille Købstad. Pengene var disponible. Gerhard vilde tilføje: jeg kommer selv med Toget iaften .... men betænkte sig, syntes, at det dog maaske vilde være bedre at komme uanmeldt – og skrev: kommer saasnart muligt – ventelig endnu imorgen! Et Haandtryk – et Buk; Prokuratoren fulgte ham ud i Forværelset, hvor Gerhard sagde: Ja, det er *mig*, som skal betale Dem disse Penge – med de Afdrag, vi nu er bleven enige om!

Prokuratoren smilede: Aa! .... og tænkte: hvorfor siger han nu saadan noget Vaas? Kender jeg ikke baade ham og hans Kone? *hun* kommer saamænd nok til at punge ud – det er da ogsaa naturligt .... det kender vi til .... om der saa var aldrig saa lidt Formuesfællesskab!

Saa gik Prokuratoren ind i sit Kontor og mindedes de glade Ungkarledage, da han havde sværmet for Frk. Kirchhoff – blændet af hendes pikante Skønhed og ikke ganske upaavirket af hen-